

VERSLAG VAN EMPIRISCH ONDERZOEK NAAR DE GENEZENDE WERKING VAN KLANKZANG

INLEIDING:

De kennis van en de gerichtheid op het fysieke lichaam en zijn ziekte is het uitgangspunt van de specialisten in de huidige geneeskunde.

Het etherisch of levenslichaam met zijn energiecentra, hun werkingen en verhoudingen, is het gebied waar de klankzang zich op richt.

Het etherisch lichaam is een netwerk van energiestromen – van lijnen en van licht. Deze lijnen van energie en dit nauw in elkaar grijpende stelsel van krachtstromen staan in verband met de zeven brandpunten of centra, die in het etherisch lichaam te vinden zijn. (Deze brandpunten zijn waarschijnlijk beter bekend als chakra's).

Ons tastbaar fysieke lichaam wordt bepaald door de staat van het etherisch lichaam, samen het tweeledige stoffelijke lichaam. Het grofstoffelijke lichaam, dat uit atomen bestaat, wordt bij elkaar gehouden door en is de uitdrukking van de energieën die het etherisch lichaam samenstellen.

Klankzang, gezongen klanken zonder woorden, doet kleurschakeringen ontstaan, die op hun beurt weer klanken voortbrengen. Dit voortgaande proces van klank – kleur en kleur – klank toont aan dat klank en kleur energetisch één zijn. In die hoedanigheid werken klank en kleur in op ons stoffelijk lichaam, verfijnen het lichaam, waardoor het lichaam hogere trillingen kan ontvangen. Een ontwikkeld brein bijvoorbeeld is in staat hogere gedachtestromen op te nemen.

Het etherisch lichaam is de middelaar tussen het emotionele lichaam en het fysieke, in mindere mate geldt dit ook voor het mentale lichaam, waardoor langdurig ongeziene onbalans zich uiteindelijk manifesteert in het stoffelijk lichaam als ziekte. Klank en kleur brengen de balans terug door de kalmerende en stimulerende werking op de aanwezige trillingen.

Klankzang afgestemd op de hele mens – fysiek, emotioneel, mentaal en intuïtief – kan al die gebieden aanraken, doordringen en bewustzijn brengen.

Jeanette, die zich aan u voor zal stellen, en ik zijn door de proefnemingen tot een intense samenwerking gekomen, die wij beiden als een dierbaar groot geschenk ervaren. Een energetische samenwerking die het genezingsproces verdiept, bewustwording bevordert en de klankzang bevestigt als heilzame ondersteuning van de huidige geneeskundige behandelmethoden.

Titia ten Bosch

Het was in december 2005 dat de eerste gedachte in mij opkwam dat de pijn onder mijn arm, die ook doortrok naar mijn borst, ook wel eens borstkanker kon zijn. Twijfel, ongelooft, nee dat gebeurt mij niet. De onrust was gewekt, de pijn gaat niet weg, het hoofd slaat op hol.

Op dat moment kan ik nog niet naar een dokter stappen. Ik ben een naar binnen gericht levend mens en tracht zoveel mogelijk mijn keuzes bewust te maken. Eerst ben ik door een innerlijk proces gegaan van verwerking, acceptatie en de dingen “bij de naam noemen en aankijken”. Na 46 jaar leven heb ik een aantal inzichten verworven die voor mij als universele waarheid gelden. Zo weet ik dat iets nooit voor niets gebeurt. Dat alles in het leven, hoe moeilijk soms ook, je eigen creatie is en uit liefde

gebeurt. Dat ik een keuze heb in hoe ga ik er mee om – acceptatie is de weg van geweldloos verzet en het begin van genezing, geestelijk en lichamelijk. En als het dan kanker is, waar ben ik dan bang voor? Heel veel gedacht over mijn leven, gelezen, ontzettend veel gepraat met mijn lieve levensmaatje Joop. Emoties waren er natuurlijk ook.

Dit innerlijk proces leidt uiteindelijk tot een inzichtelijk beeld van wat er werkelijk plaatsvindt: een nieuwe geboorte van mijzelf – een overgang naar een ander getal – al dan niet in hetzelfde lichaam. Inzichten volgen en vele dingen vallen op zijn plek.

In februari was het moment dat ik voelde dat ik naar de huisarts kon gaan. De onzekerheid moest toch weggenomen worden. Daarna is alles heel snel gegaan. Inderdaad een kwaadaardige tumor. Een aantal lymfeklieren zijn ook aangetast. Twee operaties volgen.

Deze gehele periode voel ik mij heel rustig en evenwichtig. Het was een grote opluchting dat er verder geen uitzaaiingen waren aangetroffen in mijn lichaam. Wel is een aanvullende therapie nodig van chemokuur en bestraling. In eerste instantie wilde ik geen chemokuur ondergaan, omdat ik bij voorkeur de natuurlijke oplossingsweg volg van homeopathie en geestelijke bewustwording. Na informatie en innerlijk overleg heb ik toch besloten deze weg te gaan. Op dit moment is er mijns inziens nog geen ander alternatief en mijn positieve gevoel over hoe alles is verlopen, doet mij realiseren dat het wellicht mijn tijd nog niet is. Wat ik zelf kan toevoegen is dit proces zo goed mogelijk ondersteunen, zowel lichamelijk als geestelijk. Er niet mee te vechten, maar samen te werken.

Titia heb ik leren kennen door deel te nemen aan de klank-meditatieavonden die zij aanbiedt tijdens nieuwe en volle maan, de equinoxen en zonnewendes. Hier heb ik ervaren hoe een samenspel van spontane klanken een enorme harmonie en schoonheid teweegbrengt in de groep en in mijzelf en dus voor het geheel.

Het aanbod van Titia om het proces van chemo en bestraling te ondersteunen met klank heb ik als een enorm groot geschenk ervaren. De uitwerking van de klankzang in mij en op het gehele genezingsproces is voor mij boven verwachting. Bovendien is het ook nog eens een prachtig mooie beleving! Ik ben haar heel dankbaar en ik ben heel blij dat ik aan deze klank-ont-dekkingsweg mijn steentje heb mogen bijdragen, want ook hierin geldt voor mij: “Niets gebeurt voor niets en alles gebeurt uit liefde”!

Jeanette Noorlander

HOE WIJ TE WERK GAAN.

De klankzangbehandele lingen vinden wekelijks plaats 's morgens vanaf 10.30 uur of 's middags vanaf 13.30 of 14.00 uur bij Jeanette thuis.

Wij openen de ochtend of middag telkens ontspannen met iets te drinken bij een geanimeerd gesprek dat spontaan ontstaat. Elke keer weten wij, zonder dat wij dat uit hoeven spreken, het moment van beginnen. Ik stem mij af op de “hele” Jeanette. De door mij gezongen klanken komen als vanzelf, wetend dat zij de juiste zijn. De klankenstroom komt op de uitademing van binnenuit naar buiten en heeft hoorbaar hooguit een duur van 10 minuten à een kwartier. Jeanette ligt op de bank en ontvangt en ervaart in alle rust de klanken. In de stilte die daarop volgt “klinkt” de klankzang door en stelt ons in staat de uitwerking waar te nemen.

Het oogmerk van de klankzang -ervaringen is een zo zuiver mogelijk beeld te krijgen. Ieder van ons beschrijft de klankbeleving dan ook zo getrouw mogelijk, zónder interpretatie na te streven.

KLANKZANG TIJDENS CHEMOKUUR

14 april 2006: 's morgens Klankzang, één dag na de 1e chemokuur

Beleving van Jeanette:

Wat een intens mooie ervaring! Tijdens de klanken verschijnt al heel snel een enorme beweging in en rond mijn voorhoofd. Heel veel lichtbeweging in en om mijn hoofd met name gericht op mijn derde oog. Die energie gaat door en daalt af langs mijn hele rug – tintelingen – een vloeiende beweging langs mijn rug – ook veel warmte. Mijn lichaam is in een volledige stilte. Dit blijft al die tijd zo doorgaan. Nu schrijvend (15.30 uur) ervaar ik nog steeds die sterke aanwezigheid gericht op mijn derde oog, de tintelingen op en in mijn rug en de intense stilte.

Tijdens het doorwerken van de klank voelt mijn derde oog het sterkst qua intensiteit. Ik heb het gevoel dat er een kristal in zit, op een bepaald moment heb ik het gevoel dat ik in een kristal zit. Het voelt heel evenwichtig. Ook zijn er een bepaalde tijd intense kleurnuances lila en dan weer blauw.

Na de klanken breidt de werking langs mijn rug meer uit. Ik voel het vanuit de ruggegraat vloeien naar alle kanten van mijn rug en lijf. Dit heeft heel lang geduurd. Uiteindelijk ben ik in een diepe slaap gevallen (14.30 uur wakker). Het intense gevoel is er nog steeds. Als ik de verandering probeer te omschrijven: dan voelde ik mijn lichaam vóór de klanken uit losse deeltjes bestaan. Na de klanken voelt mijn lichaam heel, als één geheel.

Diezelfde avond:

Nog steeds ervaar ik die stilte in mijn lichaam, in mijzelf. Vanmiddag, na wat in de tuin te hebben gelopen was er een gevoel van opstandigheid, boosheid en wat verdriet. De weg van chemo staat in zo'n schril contrast met wat ik deze dag heb ervaren. Het gevoel was kort. De rest van de dag heb ik mij heel rustig gevoeld, wat moe. Ik voel me ontspannen en rustig. De intensiteit rond mijn derde oog voelt nog steeds, zo ook langs de ruggegraat. Ik merk ook dat ik zelf het proces weer kan ondersteunen. Dit is de afgelopen dagen wat op de achtergrond geraakt vanwege de zieke(nhuis)-sfeer. Ik ga nu heerlijk slapen. Ik voel dankbaarheid.

Beleving van Titia:

Met een licht gevoel van opwinding rij ik naar het huis van Jeanette voor de eerste klankzangbehandeling.

Wetend dat de klanken juist zullen zijn, stem ik mij af op de "hele Jeanette" en laat ze vrij stromen. In de stilte die daarop volgt wordt mij duidelijk dat wij communiceren van ziel tot ziel. Een ervaring van grote schoonheid, die ik verstild jubelend, in de auto mee terug naar huis heb genomen.

De uitwerking van de klanken is een snelle stroom van uitdrijvende kristallen in je bloedstroom.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

16 april 2006: Deze ochtend heb ik een ervaring die veel parallellen heeft met de klankbeleving. Ik beschouw het als een direct gevolg ervan.

Ik werd wakker met een pijnlijke en stijve rug. Vanuit mijn nek voelde ik vrijwel iedere schijf van mijn ruggegraat. Ik voelde me krom lopen en verkramp. Na het ontbijt voelde ik me zó rot, zó vastzitten. Ik moest huilen en voelde weer diep verdriet. Ik was ontzettend moe. Mijn ruggegraat voelde als een individueel deel van me wat zei: "Ik ben het zó moe, al het "moeten", alles wat ik

meedraag, ik wil het niet meer”. Nog meer verdriet kwam naar boven. Ik ben op de bank gaan liggen en wilde slapen. De kracht op mijn derde oog was weer heel sterk. Na de huilbui was de pijn in mijn rug op slag verdwenen. Om Joop niet te storen ben ik naar bed gegaan. Toen ik boven op bed lag miste ik de sfeer die al die tijd aanwezig was. Vreemd. Ik dacht ik blijf maar boven, maar iets zei me naar beneden te gaan en toch weer op de bank te gaan liggen. En inderdaad die mooie sfeer was er weer. Ik heb een hele tijd in die stilte gelegen, me gericht op mijn derde oog en geluisterd naar binnen. Dit bracht me tot het volgende inzicht over mijzelf:

Ik heb een groot deel van mijn leven mijzelf geremd, op allerlei vlakken onderdrukt. Waar ik mezelf in gestimuleerd heb liep steeds vast, omdat ik in feite voldeed aan verwachtingen buiten mij. Ik heb mijzelf geremd door hoge eisen te stellen. Ik *moest* van alles, hoge eisen van spiritualiteit, hoge eisen aan uiterlijk, produktiviteit. Het gewone genieten was er niet.

Te hoge ‘aspiraties’, daar wordt je hondsmoe van. Geniet nu van de mens Jeanette, zonder voorwaarden, omarm je menselijke zelf en laat zó het Goddelijke zichtbaar worden.

21 april 2006: ’s morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

Tjé, wat gebeurt er allemaal. Ik ben net pas wakker, tot 15.00 uur “bewusteloos” gelegen! In het begin was ik niet helemaal rustig. Er ging nog van alles door mijn hoofd. Meteen voel ik in mijn onderrug een gloeiende warmte die zich omhoog verplaatst. Tegelijkertijd zie ik heel intense kleuren. Dit verloopt van rood, oranje naar geel en een wat kortere periode naar geelgroen. Dit duurt zo voort en eigenlijk is de energie heel geconcentreerd langs mijn onderrug tot en met de zonnevlecht. Rood is heel sterk aanwezig. Mijn ademhaling is diep, soms wat heftiger, maar over het geheel heb ik een heel diepe ademhaling. Ineens is daar de kleur magenta (roze-rood) heel fel en intens om mij heen. Zo nu en dan voel ik mijn ogen zich sterk naar binnen richten, richting hypofyse. Mijn gezicht voelt zich in een grimas getrokken.

Na de klanken heb ik nog een poos in stilte gelegen. De intensiteit in mijn onderrug blijft doorgaan, zo ook de kleuren. Ik voel me rustig. Op een zeker moment voel ik weer mijn ogen zich sterk naar binnen richten – de kleur magenta is sterk aanwezig. Deze verandert echter geleidelijk in paars/donkerpaars tot uiteindelijk heel donker. Het is helemaal pikzwart om mij heen. Mijn gezicht voelt geheel aangespannen. Ik voel me een soort dier met een gespitst, onvriendelijk uiterlijk. Niet prettig. Het verdwijnt weer – vreemde ervaring – moeilijk te duiden. Daarna keert de intensiteit in mijn onderrug weer terug en breidt zich uit tot aan mijn middenrif: een plek gelegen tussen zonnevlecht en hart, waar ik heel vaak een gespannen pijn voel. Ik noem het voor mijzelf mijn “zwakke plek”. Ik ben weer langzaam bijgekomen. Ik was niet moe. Het gloeien en stralen tot aan mijn middenrif bleef doorgaan. Ik heb wat gegeten. Maar ik voelde me veranderen. Ik was niet aanwezig, ik voelde me heel erg gelaten, beetje triest en naar binnen getrokken. De straling in mijn onderrug en middenrif lijkt een emotionele “pijn” (pijn is niet het juiste woord). Ik ben gaan liggen. Heel moe ineens. Ik voelde me roerloos. Ik heb tot 15.00 uur geslapen - onbeweeglijk, haast verlamd, diep geslapen, niet gedroomd. Langzaam ben ik weer bijgekomen. De straling rond mijn middenrif is verdwenen. Mijn onderrug gloeit maar door. De moeheid is gebleven. Ik ben vroeg naar bed gegaan en heb goed geslapen.

’s Nachts is mijn menstruatie doorgekomen – 10 dagen te laat. Opmerkelijk omdat over het algemeen de menstruatie stopt tijdens de chemokuur.

De dagen er na heb ik me gewoon goed gevoeld!

Beleving van Titia:

Mijn ervaring is er een van uitstraling-uitwaseming van de cellen. Een grote beschermende aanwezigheid is als een etherisch schild achter de bank waar jij op ligt. Het woord “straling” komt sterk naar voren en na het zoeken thuis in de boeken: “Esoterische genezing” en “Kosmisch vuur” van

Alice A. Bailey, vind ik de betekenis van deze ervaring: “Straling is transmutatie die bezig is zich te voltrekken. Transmutatie is de overgang van de ene toestand van bestaan naar een andere door de werking van vuur “.

26 april 2006: ’s morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

Het was weer heel anders. Deze keer is er heel weinig kleur – eigenlijk meer een ijle, kleurloze ruimte om mij heen. Het lijkt donker, het voelt wat desolaat. Het is heel ruimtelijk en ook héél stil. Mijn ruggegraat wordt wederom warm, alleen nu is de warmte heel gloeiend – zacht, sterk gloeiend zoals het nagloeien van een groot vuur: een intens stralende warmte, met name bij de wortelchakra, maar toch ook langs de hele ruggegraat. Tijdens en na de klanken verspreidt de warmte zich over mijn rug ter hoogte van de longen. Dit stralen voel ik nu nog (13.00 uur).

Tijdens de klank, in de donkere ruimte om mij heen, merk ik dat de mimiek van mijn gezicht verandert. Mijn gezicht spant en strekt zich naar de klanken. Ik voel mijn gezicht geheel vertrekken. Trekken van een bozige en bittere persoon. Deze trek ken ik. Bij momenten van woede en/of teleurstelling kon mijn gezicht geheel vertrekken, strak gespannen, niet bij machte dit te veranderen. Soms denk ik dat het een deel is van mij dat nog in mij zit en onwillig is om ook maar iets mee te geven, verstart. Dit deel, ”hij”, voelt zich door de klanken “gelokt”, hij voelt vol wantrouwen, maar ook eigenlijk heel bang, heel gekwetst ook. Zijn boosheid is zijn afweer. Ik merk dat de klanken hem trachten los te maken. Ik heb hem zelf ook aangemoedigd en hem getracht gerust te stellen. Nadat de klanken waren gestopt verdwijnt hij weer langzaam, wel meer ontspannen.

Na de klanken is er een intense stilte – een intense ruimtelijke stilte. Het is een lichte ruimte, onmetelijk groot. Zo nu en dan bewegen wolkachtige sferen om mij heen, zo ook voel ik dit langs mijn ruggegraat. Ik lijk boven de wolken in een totaal andere levenssfeer dan de aarde-sfeer. Héél stil, mijn ademhaling was net zo stil. Zo heb ik een hele tijd gelegen en ben ik in slaap gevallen. In mijn slaap blijft die sfeer aanwezig. Heel prettig! De sfeer is heel lang bij me gebleven.

Beleving van Titia:

Er ontstaat een hele mooie ordening in je lichaam, alle cellen als een groot leger, strak in het gelid. Vanuit deze ordening komt uit één van de “soldaten” een lichtflits, die zich in een bepaald patroon verplaatst naar de volgende en de volgende door je lichaam heen naar je hoofd in de pijnappelklier. Daar ontstaat dan een heel mooi, zacht vloeibaar, vloeiend licht, dat het energetisch stelsel voorziet van de juiste energie, die het hele stelsel harmoniseert en ontspant.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

29 april 2006: Eigenlijk een “ouderwetse” dag te noemen. Eind van de nacht werd ik huilende wakker uit een droom. Een droom die ik in soortgelijke zin al vaker gehad heb. Dit is al wel lang geleden, nu was het er weer. Een droom over falen, afgewezen worden als Jeanette. Deze ochtend heeft het heel wat tijd genomen eer ik weer bij mezelf ben gekomen. Ik kom tot het inzicht dat “falen” eigenlijk te maken heeft met het “bij de groep willen horen”. Falen heeft als gevolg aanpasgedrag. Dit is nu juist waar ik me na al die jaren aan heb ontworsteld.

De dag gaat verder. Ik had mij voorgenomen om de hele dag een shawl te dragen in plaats van de pruik. Om er handigheid in te krijgen etc. Maar iedere keer dat ik mijzelf zie, zie ik die harde gelaatstrekken, hoekig en star. Ik zie ook heel sterk mijn familietrekken.

Maar de wilskracht was om “doekjes” te dragen dus pest ik mijzelf nog een poos door. Ik ging weer door op mijn wil, het “moet”, je “moet” dat kunnen.

De hele dag doet mij sterk denken aan die hoekige figuur die zich ook tijdens de klanken liet zien – de kritische “wachter op de drempel”, zoals ik hem ook wel noem. Ik zie nu in deze figuur een sterke

gelijkenis met mijn familie: onveranderlijk, je “moet” dit, en je doet dingen op je wil – “zoals het hoort”. Ik wens niet te oordelen over hen, maar voor mij past dit niet in zoals ik wil leven.

2 mei 2006: ’s middags Klankzang, één dag vóór de 2e chemokuur

Beleving van Jeanette:

Het was héél mooi, ontroerend mooi. Ik kan er eigenlijk niet veel over zeggen. Het voelt zó intens. Meteen vanaf het begin is er heel veel licht en dat is de gehele tijd gebleven. Ik voel me al heel snel in een diepe rust dalen, een enorme stilte. Mijn ruggegraat heb ik al die tijd zeer sterk ervaren, maar nu als heel stevig en sterk verankerd – heel krachtig en stabiel. Ik voelde me in een enorme lichte ruimte met heel veel licht-beweging in en rond mijn hoofd. Het voelt als energieën die rond mij bewegen. Het geeft me een gevoel van een healing. Mijn voorhoofd en hoofd voelen transparant helder. Heel ruimtelijk, heel mooi. Het ontroerde me. Nu ik dit schrijf ben ik er nog steeds heel stil van, eigenlijk onder de indruk van wat ik heb ervaren. Weer ben ik in een diepe slaap gevallen. Vlak vóór het in slaap vallen is er een korte tijd nog een sterke beweging in mijn bovenlichaam, met name op de plekken waar ik geopereerd ben. Het gevoel is tintelend. De kleur magenta en rood zijn daarbij sterk aanwezig. Zoals ik al zei, ik ervaar die diepe sfeer nog. Ik voel me heel goed en ook een gevoel van dankbaarheid, ook naar jou Titia, voor deze schoonheid, die ik zo mag ervaren!

Beleving van Titia:

De klanken zijn krachtig en liefdevol, zacht en lief. In de stilte erna verschijnt het beeld van een glazen wand, waar je gezicht tegenaan gedrukt wordt naar Joop toe.

Je kruinchakra gaat open als een bloem waardoor hogere energieën kunnen binnenspiralen. Achter in de nek stroomt “harde” energie naar binnen die getransformeerd wordt in zachte lieflijke energie. Het hartcentrum krijgt hierdoor naar achteren een enorme werveling. De kruin-keel-hart stroming werkt actief. In het stuitcentrum staat het vertakte elfje*) – jij – in alle eenvoud veilig en tevreden zichzelf te zijn.

*) In ons gesprek voorafgaande aan de klankzang kwam dit verhaal ter sprake. Het “vertakte elfje” is een verhaaltje uit een sprookjesboek. Jeanette herkent zichzelf sterk in dit figuurtje.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

4 mei 2006: De eerste dag van deze kuur (3 mei) is goed verlopen. Ik was weer heel rustig en wat ik heel sterk heb ervaren is dat de sfeer van de klanken van gisteren zeer fysiek aanwezig was. Die enorme mooie, liefdevolle en ook heldere sfeer. De genezing is gaande! Zelf had ik muziek meegenomen naar het ziekenhuis – “sacred treasures”, byzantijnse koren. Voor mij is dat voeding voor mijn ziel. Deze muziek voelt als een volmaakte ondersteuning van de helende sfeer. Met mijn eigen gedachten erbij voelt het als een geweldige bijdrage aan de zuivering. Diezelfde ontroering is er weer. In de avond voelde mijn maag onrustig. Weer naar de koren geluisterd en de sfeer van de klankzang was er weer – tranen van ontroering en ook dankbaarheid. Ik ben rustig gaan slapen.

Vandaag (4 mei) voel ik me goed. Ik moet wel veel rusten, maar mijn lichaam is rustig. Nog steeds ervaar ik dat diepe gevoel van liefde en rust. Woorden schieten eigenlijk tekort.

Ik neem het mee deze dag. Het helpt me mijn gedachten naar binnen te richten en het proces in mijn lichaam te ondersteunen.

5/6 mei 2006: Deze dagen waren moeizaam. Ik merk dat mijn lichaam het dan overneemt. Toch heb ik me kunnen focussen, zij het op slechts één enkele gedachte – de gedachte over de eenheid van alle

werelden, zichtbaar en onzichtbaar, in het nu. Van belang was om rustig te blijven van binnen. Dat is redelijk gelukt. Richten op mijn eigen ademhaling was ook een belangrijke hulp. Zondag in de middag nog wel in bed gelegen, maar de omslag was er. Maandag voel ik mezelf weer als één geheel, heerlijk!

10 mei 2006: 's morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

Ik probeer het nu te beschrijven, terwijl ik mezelf nog niet geheel aanwezig voel. Dit keer was het anders. Ik voel me nu leeg, vreemd, gelaten en wat triest.
Tijdens de klanken is de gele kleur heel sterk om mij heen, ook groen en zo nu en dan heel diep fel rood, rozerood. De klanken maken me emotioneel van binnen, met name rond de zonnevlecht en hartstreek. Ik heb het gevoel dat ik een herbeleving heb gehad van iets wat mij ooit diep heeft geraakt - een pijnlijk verdriet. De kleur zonnig geel ging ineens over in bloedrood en dat voelt als een schok. Ik heb er geen beelden bij. Dit blijft zo heen en weer doorgaan, geel/rood, ook flarden rozerood. Rond mijn hoofd en in mijn hoofd heel veel kleurbewegingen in de vorm van rookflarden. Dit voelt wel als troostend. Ik voel me leger en leger worden, alsof het leven uit me ging terwijl ik nog een omhulsel had. Ik voel me een lege huls – alsof het emotionele leven uit mij is geslagen, alsof mijn hartsgevoel uit mijn lichaam is verdwenen. Ik voel me steeds leger en leger worden, van generlei waarde – waardeloos. Het is iets wat ik herken van dit leven. Het gevoel geen waarde te hebben en het gevoel dat ik ooit het contact met het hartsgevoel naar het leven toe ben kwijtgeraakt.
Ik weet niet helemaal wat ik ermee moet. Ik dacht dat het door de inzichten van de afgelopen tijd veranderd was – maar het hartsgevoel naar mijzelf, mijn leven – is dat er wel? Gevoelscontact met het leven... Ik heb mijzelf in mijzelf de vraag gesteld om helderheid – waarom verhinder ik mijzelf tot leven te komen?
Een triestig gevoel dit keer. Wel was er een poos een heel gerichte –tintelende- energie onder mijn rechteroksel, waar ik geopereerd ben.

In de middag ben ik nog gaan mediteren. Salie gedaan – het gevoel bleef zwaar. Daarna nog op bed gelegen. Mijn hart voelt emotioneel. Het voelt als hartzeer. Nu er zo over navoelend ben ik een beetje teleurgesteld omdat ik dacht dat ik de keuze naar het leven toe en naar mijzelf – Jeanette beleven – had gemaakt in deze tijd.
De herbeleving doet me denken aan ervaringen in andere levens van momenten van diep leed, afscheid – een beeld dat ik langs de weg heb liggen sterven als een mens van nul en generlei waarde. Volgens mij heb ik toen een “commitment” gedaan van: “nooit meer ten volle het leven omarmen, afstand houden, want het gaat pijn doen.”
Nu zo voelend heb ik niet alleen een muur gezet naar de buitenwereld, maar ook naar de gevoelsbeleving, hartsbeleving van mijzelf – levend als Jeanette. Een harnas werkt naar twee kanten. Ik wil die muur naar mijzelf en naar het leven om mij heen slechten. De verbinding moet rechtstreeks zijn.
De klanken “bezemen” de hoekjes en gaatjes blijkbaar nog eens goed uit.

Beleving van Titia:

Legers marcheren gedecideerd en nemen hun juiste plaats in. Vanuit het hoofd stroomt strelende energie langs alle delen van het lichaam. Iedere cel van top tot teen begint uit te wasemen en ik besef dat het ziele-energie is die vrijkomt. Bij dit proces ervaar ik een intense zaligheid, behorend bij de “ronde dans” in het etherisch lichaam, die als een lieflijke stroom van boven naar beneden en van beneden naar boven gaat. Het hartgebied krijgt extra koesterende, warme aandacht.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

Titia ervaart een hele mooie vrijmakende energie. Ik heb dit als pijn ervaren – me laten leiden door die oude pijn. De wachter op de drempel, de geharnaste, heb ik dan toch weer toegelaten, terwijl er tegelijkertijd zo iets moois plaats vindt. Ik zie het maar als een ervaring - laat het oude los. Mijn ziele-energie is vrijgekomen – hierop kan ik mij beter richten. Het andere is geweest. In het huidige nu is niets van die ellende aanwezig.

Vannacht werd ook in mij gezegd: “Laat de klanken hun werk maar doen, laat het maar los”. Die gedachte van “laat de klanken hun werk maar doen”, doet mij denken aan wat Jan Ven (specialist levend bloed analyse) eens heeft uitgelegd over verdunningen in homeopathische medicijnen. Deze zijn soms zo ver verdund dat ze niet meetbaar zijn. Dan zou er alleen maar alcohol worden gemeten. Dus er zit “niets” in dan alleen de trilling van de plant. Wanneer je een paar druppels neemt komt deze trilling in je lichaam. Hij vertelde dat het een natuurwet is dat je lichaam deze trilling *moet* volgen – dat is de wet.

Zo dus ook met de klank. De klanken (trilling) komen in het lichaam, het lichaam moet volgen.

17 mei 2006: 's morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

Dit was een ervaring voor mij van intense ruimte en stilte.

Meteen al in het begin is het heel licht – hele lichte, zachte kleuren, parelmoerachtige kleuren. Ik ben in een enorme hoge en immens grote ruimte, doorstraald van licht alsof de zon van alle kanten naar binnen schijnt met enorme stralen. De ruimte lijkt bekleed met parelmoer. Een heel mooie, ijle energie.

De hele tijd gloeit met name de onderkant van mijn ruggegraat. Dit breidt zich langzaam uit naar boven.

Ik lig in die enorme ruimte van leegte en stilte – de klank van de stilte is voelbaar - monumentaal groot en ruimtelijke – kathedraal van stilte - glaszuiver en helder. Ik voel me helemaal opgenomen, onderdeel van de ruimte – heel ijl en helder. Zo nu en dan is er veel beweging rond mijn hoofd. Mijn derde oog richt zich sterk naar het midden van mijn hoofd. Mijn hoofd voelt geheel geopend, helder en de zuivere klank stroomt er door heen en weer uit, alsof er geen begrenzing bestaat. Het is een koele, zuiverende stroom.

Jouw klanken waren die ruimte. Op een gegeven moment zijn de klanken heel dichtbij me gekomen, vlakbij mijn hart en hoofd. Jij was ook dichtbij en in die ruimte. Ik heb de hele tijd intens genoten van wat er was en het over me heen laten komen. Zalig!

Na de klanken blijft deze mooie sfeer om mij heen. In de stilte vindt er met kleine tussenpozen een “explosie” van tintelingen plaats vanuit mijn hart. Dit straalt naar alle kanten in mijn lichaam en langs de ruggegraat. Ik ben in een heel diepe slaap gevallen. 13.00 uur ben ik weer wakker – de stilte en de zuiverheid nog geheel voelend in mijzelf. Echt heerlijk.

Ervaring Beauty (onze poes): Beauty is helemaal meegegaan. Hij kwam tijdens de klanken boven op me liggen op mijn borstkas. Het was leuk te merken dat hij tijdens de klanken heel zachtjes lag te spinnen. Dit deed hij ook tijdens je aanwezigheid in de stilte. Nadat je de kamer had verlaten stopte hij met spinnen. Daarna heeft hij de hele tijd roerloos op me gelegen en is hij met mij in diepe slaap gevallen. Volgens mij geniet hij er ook van!

Beleving van Titia:

Tijdens het zingen is er al de gewaarwording van vreugde. Energie stroomt en er is een gevoel van: “Hè, hè, ’t mag”. Alle energiedraden stromen vol van grof naar heel onzichtbaar fijn – gevoel van vreugde en bevrijding, de stroom heeft groen licht gekregen. Vanuit je stuit is een uitstralende energie die instroom van hogere energieën mogelijk maakt. Krachtig en zelfbewust is er het sein van goedkeuring, toestaan.

Overpeinzing: Je diepgewortelde idee van er niet te mogen zijn, van waardeloosheid heeft je ziel gekerkerd, gevangen gehouden. De vorige sessie heb je ervaren als een leeglopen, alsof het leven uit je ging, er bleef een leeg omhulsel over, alsof het emotionele leven uit je is geslagen. En juist dit lege omhulsel is daardoor klaar om “bezield” te worden, om in dienst te staan van het leven van de ziel. Er is geen emotie meer die dat kan belemmeren. Het oude hartzeer kwam naar voren en het gevoel van teleurstelling weerhield je van de wezenlijke beleving.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

De hele week is dit gevoel van die zuivere kathedraal-achtige ruimte teruggekeerd. Het was steeds heel dichtbij. Ik voelde me geheel opgenomen in deze zuiverende ruimte, het gevoel één te zijn met de zuivering – geheel gezuiverd!

24 mei 2006: ’s morgens 3e chemokuur toegediend; ’s middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

Mijn reactie op de klanken is heel lichamenlijk deze keer. Mijn hele lichaam ging gloeien en tintelen – alsof alles zich uitzette. In mijn hoofd daarentegen is het heel krachtig – “massief” krachtig in mijn beleving. Ik wordt heel warm over mijn gehele lichaam. Ik ervaar sterk in mijn lijf een beeld van heftig bewegende cellen, alsof ze wakker geschud, geactiveerd worden. De klanken lijken te werken als een deeltjesversneller. Het is een krachtig gevoel. Van de cellen gaat een krachtige impuls uit – er gaat door mij heen dat dit de gezonde cellen zijn.

Het woord “in turmoil” zijn van de cellen klopt toch ook als beschrijving – vanwege het feit wat letterlijk in mijn lichaam gebeurt (chemo). Maar de innerlijke kracht in de cellen is voelbaar!

De gehele tijd heb ik me in een vacuüm-achtige ruimte gevoeld. Het was donker, soms een roodachtige gloed, met daarin veel beweging. Het voelt niet bedreigend. Mijn hoofd en voorhoofd voelen al die tijd “massief”, - massief krachtig – en aanwezig, waar vanuit een gerichte sturing stroomde – vanuit de geest. Zo heb ik een poos gelegen. Ver na de klanken voel ik de beweging van de cellen rustiger worden. Ik ben daarna weer in diepe slaap gevallen (16.00 uur wakker). Ik voel me wel moe. Er is weer iets in beweging gezet. De stroom maar volgen.

Beleving van Titia:

Het is een duidelijk fysiek gerichte ervaring. Een vloeibare stroom aan de oppervlakte raast door je systeem om vasthechten te voorkomen. De dieper liggende cellen met hoger bewustzijn komen als een geheel naar boven en zijn onaantastbaar. Vanuit je heldere krachtige geest worden deze cellen gevoed met de energie van liefde.

Het moment is gekomen dat de gezonde cellen krachtig gevoed worden door de ziele-energie.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

Tijdens deze kuur heb ik toch veel verzet gevoeld in mijn lichaam, verzet tegen afbraak. Ik kon alleen maar meestromen, het laten gebeuren en proberen er niet “onder” te geraken. Wellicht is het mijn

innerlijke moeite tegen deze chemokuur. Eigenlijk wil ik het niet, het is tegennatuurlijk, tegen mijn wezen in van wat ik altijd gevoeld heb te willen volgen. Ik heb er “ja” tegen gezegd en ik voel dat ik het moet afmaken. Dus maar doorgaan en met mijn lichaam praten en uitleggen wat er gebeurt. Het is de “dood van de sjamaan” – sterven om opnieuw geboren te worden.

31 mei 2006: 's morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

Het was heerlijk. Van begin af aan is er een hele lieve mooie sfeer om mij heen, heel zacht en teder. Het is een stille zachte sfeer – heel geborgen en prettig. In fases voel ik eerst een zacht warm gloeien onder in mijn rug, vervolgens voel ik mijn hart wijd opengaan. Wat later voel ik weer die heldere stroom in mijn hoofd en voorhoofd – weer dat kristalachtige gevoel. Deze drie plekken ontvangen in intensiteit steeds meer. Het gevoel van deze klanken is dat ik een enorme healing heb ontvangen – in een sfeer van totale liefde en toegewijde aandacht. Kleuren zijn er wel maar meer op de achtergrond. Feitelijk is het een fysieke aanraking op een heel fijn niveau. Op een bepaald moment is er ook een bijzondere gerichtheid op mijn maagstreek, net onder mijn hart. Deze plek is overgevoelig vanwege de associatie met de chemostofjes. Er wordt veel rust in gebracht.

Na de klanken zet dit zich voort en neemt toe – alsof hele verfijnde wezens van alles “doen” in het verfijnde deel van mijn zijn. Continu bewegingen rond mij van zachte golvende energieën. Op een bepaald moment concentreert de energie zich sterk in mijn hoofd en voorhoofd – in de vorm van een krachtige straal. Vanuit die straal vloeit het zachtjes naar mijn hart, rug, vervolgens door mijn hele lichaam – van top tot teen een zacht tintelen.

Ik heb zo heel lang gelegen, genoten van de energie en wat ik ontving – diep wakend gelegen. Alleen maar liggen ervaren en ontvangen. Wat een liefde – Zalig!

Beleving van Titia:

Er is een lichamelijke uitwaseming van verdichte energieën. Een groot overkoepelend driehoekig wezen, met de punten van de basis bij de voeten en de kruin – liggend gezien – verschijnt. Dit overkoepelende wezen neemt mij ook op en in die sfeer stroomt levensenergie je lichaam binnen en wordt opgenomen in het bloed. Levensenergie (prana) wordt in het onderlichaam (etherisch) opgenomen en via het bloed verdeeld over je hele lichaam. Wij maken op dat moment deel uit van het geheel, dat in de vorm van het driehoekig leven verscheen.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

2 juni 2006: Ik merk dat ik sinds de klanken regelmatig heel diep **moet** ademen, vele keren achter elkaar. Het geeft met name veel lucht/opluchting op de plekken die tijdens de kuurdagen zo gevoelig waren. Ik voel ook een krachtige impuls uitgaan van de klanken nu ik mij zo snel weer herstel. De opbouw is al weer gaande. Dit steunt ook mijn positieve gevoel naar de volgende kuur toe. Ik zag er nogal tegenop. Dat gevoel is nu weg.

6 juni 2006: Deze week heel goed gevoeld – ik voel me sneller hersteld. Mijn lichaam voelt krachtig.

7 juni 2006: 's morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

Net uit een diepe slaap wakker geworden, geheel stil van binnen. Heerlijk!

De klankbeleving bestond uit twee delen dit keer. Tijdens de klank voel ik meteen al een enorme stilte en rust in en om mij heen. Weer ervaar ik die enorme ruimte om mij heen in een ijle stilte. De kleuren zijn wisselend, heldere kleuren wisselen elkaar geleidelijk af. Het voelt alsof mijn lichaam omhoog getild wordt - ik voel mij gedragen - mijn lichaam gaat op in de omgeving – gedragen door wat om mij heen is. Mijn hoofd en voorhoofd voelen weer kristalhelder. De klanken voelen als een zalving. Nadat de klanken gestopt waren voel ik mijn lichaam geleidelijk aan “zakken”. Het vleit zich weer rustig neer. Daarna begint het al maar te stromen in en door me, langs me heen, gelijk een dikke vloeibare lavastroom. Het is ook rood-oranje-geel van kleur. Het blijft maar vloeien. Mijn ruggegraat gaat weer gloeien. De intensiteit in mijn hoofd en voorhoofd neemt ook weer toe. Er gaat een weldadig en krachtig gevoel vanuit . Het tintelende gevoel is er ook weer, dan weer in mijn hartstreek, dan weer in een ander deel van mijn lichaam. Al vrij snel ben ik in een diepe slaap gevallen. Ik voel me nog moe en stil met een heel weldadig gevoel in me.

Daarna nog weer gaan liggen. Mijn lijf voelt intense rust. 's Avonds vroeg naar bed en heerlijk geslapen.

Beleving van Titia:

Een heftige stroom als lemniscaat beweegt zich door het lichaam. Deze doorgaande beweging brengt een veelheid aan cirkels om je lichaam als bol.

De aandacht verplaatst zich naar het hoofd en de lemniscaat-beweging gaat om de hypofyse en de pijnappelklier. Het snijpunt bevindt zich daar tussenin. De hypofyse wordt energetisch naar de pijnappelklier getrokken zodat deze in de invloedssfeer van de pijnappelklier komt. Het snijpunt heeft zich daar gevestigd. De lemniscaat gaat van de verticale stand naar de horizontale waardoor de circulerende energie van oor tot oor gaat, “tussen de oren” wordt gereinigd.

Het kanaal naar boven wordt geopend en hogere energieën stromen binnen waar het lichaam op zal reageren. Het lichaam volgt.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

Dit sluit voor mij aan bij wat mij jaren geleden is verteld door Hawkin. Op basis van kinesiologie ben ik destijds door hem “doorgemeten” teneinde meer inzicht te verkrijgen in mijzelf. Hij heeft toen gezegd dat er iets “mist” in de verbinding tussen mijn kruin en de kosmische energie. Het moest een “omweg” nemen om mij te bereiken. Nu is die omweg weggenomen, geheeld. De verbinding is rechtstreeks en het lichaam volgt!

10-12 juni 2006: Rond deze dagen voel ik veel woede in mij, tijdens mijn slaap en overdag, zonder enige reden. De woede hoefde niet naar buiten te komen. Ik merkte dat het er was, meer niet. Eerder heb ik regelmatig dromen gehad van intense woede, ruzies, meningsverschillen met mensen die op dat moment belangrijk zijn voor mij. In die dromen verknal ik dan alles. Deze keer hoeft de woede er niet uit te komen. Het bracht me al pratend en denkend terug naar mijn opvoeding. Mijn moeder kon onverbiddelijk streng zijn: regels zijn regels. Je kan er niet onderuit, je staat met je rug tegen de muur. Dit heb ik later ook ervaren op school, in werk. Vechten als een don Quichot, maar je moest. Mijn reactie hierop was een enorme vrijheidsdrang, dus onaangepast gedrag. Toch bereik ik die vrijheid en dan weet ik er weer niet mee om te gaan. Jaren gedacht, dat ik toch ook moest, net als die ander. Ik ging in mijn vrijheid ook weer kaders (regels) creëren waaraan ik dacht te moeten voldoen (prestaties). Vermoeiend!

Nu is het tijd alleen Jeanette te leven, zonder kaders. In deze tijd heb ik mijn kracht leren zien en ik kan heel blij zijn met mezelf en de liefde naar mezelf doen stromen om mijzelf van daaruit vrij uit te drukken.

14 juni 2006: 's morgens 4^e chemokuur toegediend; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

Bij de eerste klanken is de kleur rood sterk om mij heen. Mijn lichaam is meteen volkomen ontspannen. Ik voel het steeds dieper ontspannen – iedere vezel, iedere cel. Tijdens deze ontspanning voel ik een enorme stoot levenskracht in mij. Het voelt heel krachtig en vrij. Er gaat een enorme vrijheid vanuit – ook op celniveau. Het duurde niet lang, het was een soort impuls. Dit moment voelde alsof de cellen tot mij spraken en zeiden: “Kijk eens hoe wij er voor staan! Wij zijn krachtig en sterk”. Ik voel me juichend blij.

De ontspanning blijft en ik voel mezelf totaal in de klanken opgaan, tezamen met heel veel kleuren, voornamelijk geel en groen in allerlei lichte gradaties. Het voelt dat mijn lichaam, ikzelf in een andere laag of getal wordt opgenomen – daar één mee wordt. Het voelt heel subtiel, verfijnd, in totale rust. De gehele tijd is er een intens gloeien langs mijn ruggegraat.

In de stilte gaat dit alsmaar door. Nu is de kleur magenta sterk aanwezig. Veel beweging rond mij. Mijn hoofd en voorhoofd zijn steeds heel helder. Dan weer voel ik een stevige stroom er door heen gaan, dan weer een heel diffuse, openende stroom. Zo ben ik in slaap gevallen. Ik voel me heel ontspannen en moe – voldaan moe.

Beleving van Titia:

De klanken zijn heel verschillend van aard – in feite alle lagen rakend. Tijdens het zingen is er al de ervaring van overwinning. In de stilte wordt dit overwinningsgevoel genuanceerd.

De chemokuur is een aanslag op het lichaam, maar dat is er niet onder te krijgen door de kracht van de ziel die ondanks deze kuur niet gehinderd wordt het lichaam te doorstralen.

De overwinning is niet de overwinning van de ene kracht op de andere, in de zin van strijd, maar een overwinning uit dit hele proces wat gaande is – hoe alles zich zuivert, oplost. In een samenspel van jarenlang voorwerk, kanker, proces van omgaan, de klanken, de vele inzichten die tijdens dit proces naar boven komen. Het versterkt elkaar.

Ook is er de beleving van de grootsheid die wij zijn, ons daar meer op te richten. De menselijke dingen zijn daar beuzelarijen bij.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

Tweede dag van de kuur heb ik me heel goed gevoeld. Lichamelijk en geestelijk rustig.

Derde dag van de kuur voel ik me lichamelijk minder, maar ik heb me goed kunnen voegen. Het lichamelijke proces is er, maar ik heb het in goede rust kunnen begeleiden. Zondag en maandag voel ik me sneller hersteld dan de vorige keren.

Al deze dagen heb ik mij gesterkt gevoeld door wat ik heb ervaren tijdens de klanken: de vitaliteit en de kracht van de cellen, het overwinningsgevoel dat Titia heeft ervaren voelt voor mij als een bevestiging van dit proces.

22 juni 2006: 's morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

Hoe breng ik dit onder woorden. Ik ben er helemaal vol van! In het begin van de klanken lijkt er niets te gebeuren. Een gevoel vanuit de ruggewervel in mijn onderrug. Wel is er meteen weer die enorme rust. Het is donker en stil.

De klanken doen mij denken aan het eerste deel van mijn geboorte –cd*). Klanken die mij doen denken aan de oude Jeanette: verward, dan weer angstig, dan weer sterk – de wachter op de drempel laat zich ook weer zien. Het verwacht me een beetje: weer oud, het voelt als verleden, ook wat verdrietig. Dan besef ik opeens dat ik stervende ben. De klanken op dat moment – heel zalvend en zacht – begeleiden mij in het stervensproces. Ik voel dat ik mijn lichaam verlaat – met een heel sterk gevoel in mijn onderrug – alsof ik van daaruit mijn lichaam verlaat. Ik voel emotie, brok in mijn keel. Ik zie mijzelf uit mijn lichaam gaan, maar de overgang gaat zo liefdevol, zo mooi. Ik ben geraakt door de schoonheid die er om mij heen is, de zachtheid en liefde die ik voel en tegelijkertijd voel ik een enorme vrijheid. Ik voel me heel licht alsof er kilo's ballast van me zijn afgevallen. Dat verschil geeft zoveel opluchting en rust, dat het feit dat ik mijn lichaam heb verlaten geheel op de achtergrond geraakt. Het voelt niet verdrietig, het voelt als een enorme bevrijding. Dan realiseer ik me dat ik volkomen los ben van mijn verleden. Al die delen uit het verleden die in dit leven nog zo'n invloed hebben gehad zijn weg, losgelaten. "Ik ben vrij" – dat is het gevoel dat heel sterk doorkomt.

Nadat de klanken gestopt waren neemt het zalvende licht om mij heen toe. Er gebeurt van alles met me. Allerlei beweging om mij heen, door mij heen, met name gericht op mijn onderrug en keel. Dan is er ineens de kleur magenta, heel intens in en rond mijn kruin en voorhoofd. Heel sterk spiralend. Ik voel een vrijwel fysieke aanraking symmetrisch langs mijn hoofd. Mijn hoofd voelt geheel geopend, daarna voel ik een sterke druk op mijn hoofd en voorhoofd, gelijk een krachtige straal die door mij heen gaat. Dit blijft maar doorgaan in steeds wisselende vorm. Het geeft mij het gevoel dat mijn lijf een gehele revisie krijgt – "getuned" wordt. Het is heel intens en veel wat er gebeurt.

Ik heb zo heel lang gelegen, gevoeld, ervaren wat er allemaal gebeurt. Ik heb niet geslapen. Ik voel me heel verkwikt en ook opgewonden. Ik ben niet moe. Een aantal keren heb ik het gevoel teruggehaald, herbeleefd, hoe het voelt dat ik mijn ballast achterlaat en hoe licht en vrij ik mij voel. Het is een geweldig iets - ik ben bevrijd van mijn verleden.

*) Titia heeft voor mij een geboorte -cd gemaakt. Zij heeft mij dit aangeboden naar aanleiding van mijn innerlijk gevoel dat het zichtbaar worden van kanker, de tumor, te maken heeft met een nieuwe geboorte van mijzelf al dan niet in hetzelfde lichaam.

Beleving van Titia:

De klanken zijn heel vol. Tijdens de stilte zijn we in een transparante fijnstoffelijke bol met elkaar verbonden. Vanuit de bovenkant van de bol dalen heel fijne transparante lichtdeeltjes neer in het lichaam en een geometrisch lijnenspel wordt in je lichaam geactiveerd. Je stuitcentrum wordt gloeiend en de energie wordt via de geometrische vormen omhoog gestuwd door je hele lichaam. De transparante lichtdeeltjes doen mij direct denken aan uranium.

28 juni 2006: 's morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

De klanken brengen mijn lichaam vrijwel meteen in een enorme rust. Mijn ruggegraat begint weer intens te gloeien, met name in mijn onderrug, zich langzaam uitbreidend omhoog. Wat ik ervaar in de klanken is, dat ze me getuige laten zijn van de innerlijke communicatie tussen de cellen onderling. Zo

voelt het – een levendige en krachtige communicatie. Het voelt heel sterk en vol levenskracht – mijn lichaam is sterk en levenskrachtig.

Op een bepaald moment verandert het beeld en voel ik mijn lichaam “kleiner” worden. Ik ervaar mijn lijf dan sterk als één geheel – het voelt als heel verfijnde energie, intens rustige energie. Alles volkomen in balans – een heel verstild evenwicht. Ik ervaar mijzelf als een heel evenwichtig energieveld.

Na de klanken gaat dit door, wordt zelfs nog versterkt. Weer heel veel beweging om mij heen. De energie is heel gericht op hypofyse en kruin. Zo nu en dan is de energie gericht op mijn keel. Eén keer kwam een sterke stroom via de hypofyse naar mijn kruin en vanuit de kruin ging de stroom met een boog door mijn achterhoofd naar mijn keel. Ik voelde de keel geopend worden, wat een enorm vrij gevoel geeft.

De klanken van vandaag geven me een gevoel van gerustheid. Een micro- en macro opname van de gesteldheid van mijn lichaam: sterk, levenskrachtig en verstild evenwichtig. Het geeft me een signaal af van: “Vertrouw maar op me, het is goed”.

Mij valt op, dat de klanken nog zo intens doorwerken in de stilte – in heel diverse (energie) vormen. Nu ik zo vaak de klanken mag ervaren, wordt ik steeds meer bewust dat ik energie ben. Energie in beweging, in verstild evenwicht. Hierdoor ervaar ik ook dat mijn lichaam niet begrensd is. Ik ervaar ook meer de energieën om mij heen en het directe contact daarmee.

Beleving van Titia:

“Kietelende” energie, bestaande uit hele kleine deeltjes, gaat over, langs en door je lichaam. Deze energie raakt je organen en maakt vooral bij je eierstokken fijne zelfbewuste deeltjes los die zich vermengen met de keel, de zelfbewuste deeltjes gaan door je etherisch lichaam van je sacrale centrum naar je keelcentrum en energie wordt overgedragen.

Rond de keel cirkelt een gesloten kring. Aan de voorkant wordt er uit de kring een hap genomen die wordt opgenomen in het keelcentrum (dat wat je van dienst kan zijn). De gesloten kring is doorbroken en na enkele happen lost dat wat je niet van dienst is op.

Door het gesprek over de naderende hormoonbehandeling is het brandpunt van je aandacht nadrukkelijk op het sacrale centrum en de lichamelijke gericht.

De klanken stellen je in staat daar los van te komen. De overdracht van energie van het sacrale centrum naar de keel stelt je in staat je creatieve krachten uit te drukken.

De energiebeweging gaat van de hypofyse via de kruin achterover naar de keel (voorhoofd – kruin – nek).

5 juli 2006: 's morgens 5^e en laatste chemokuur toegediend; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

Vanaf het begin is mijn lichaam in een totale rust. Die rust is van een heel liefhebbende, geruststellende aard – een gevoel van zachte troost, ontspanning. Zowel tijdens de klanken als de stilte is dit gebeven. Ik ervaar dit keer in mijn lichaam heel weinig reacties. De klanken richten zich op sferen buiten mijn lichaam. De klanken associëren mij met een krachtig appèl van de lichamen buiten mij, buiten de fysieke sfeer, maar ook een krachtig appèl op die buitenste sferen. Tijdens de klanken is de kleur geel/goud in al haar gradaties sterk aanwezig. Later verandert dit in rood en magenta. Fysiek heb ik dus “weinig” ervaren, maar het richt zich op het onzichtbare vlak.

In de stilte gaat dit door, de energiebewegingen zijn dan sterker, maar ook deze richten zich op mijn niet-fysieke deel. Tijdens de stilte ontstaat er ineens een heel sterk roterende beweging. Ik voel me

hierin meegenomen in een stroom steeds verder van de aarde af, via een soort “buis”. Ik ga in die kolkings steeds hoger en hoger en ik kan steeds meer van afstand alles – de aarde – bezien. Ik voel me als een buizerd, die steeds meer hoogte neemt en afstand neemt, maar alles ziet. Heel apart en niet beangstigend. Ik ben zo in een diepe slaap gevallen. Dit keer werd ik echter met een schok wakker. Ik werd wakker door het geluid en de aanraking van fladderende veren die mijn gezicht raakten midden tussen mijn ogen en zo omhoog langs mijn voorhoofd. Ik werd met een kreet wakker. Ik ben even bijgekomen, daarna weer wat met mijn ogen dicht gelegen. Toen verschenen er steeds vierkanten, die weer opgebouwd waren uit hele kleine vierkantjes, die zich opvullen in steeds wisselende kleuren. Dit ebt langzaam weg.

Een bijzondere ervaring: het gevoel van de buizerd en de veer, zó echt, zó mooi!

Beleving van Titia:

Als een tank gaat de energie zwaar van boven naar beneden, laag over laag, als een draaiorgelboek. De hypofyse slaat daardoor op hol in de zin van een tornado. Bij je kruin is er een afwachtende sfeer van: “zo kunnen we niet werken” .

Uit die heftige zware werking in je lichaam stijgt een fijn, blank, zuiver lichaam op en daaronder blijft het doorrazen. Bij dat beeld wordt me duidelijk dat je de hormoonbehandeling zonder twijfel kunt ondergaan, want door dat zuivere lichaam, dat er óók is, kom je de aanslagen te boven. Dat zuivere blanco lichaam is het lichaam dat bezield kan worden en de instroom via je kruin kan ontvangen.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

10 juli 2006: De zware energie tijdens de beleving van Titia is inderdaad door mijn lijf gegaan. Mijn lichaam was de afgelopen dagen ontzettend moe, maar het was tegelijkertijd heel rustig, een vredige rust. Ik kon het alleen maar over me heen laten komen. Nu is het achter de rug, het is klaar! Het mooie wezen is opgerezen in vredige rust.

12 juli 2006: 's morgens Klankzang

Beleving van Jeanette:

De klanken heb ik ervaren als een hele liefdevolle en tedere zalving. Zo mooi, zo vol compassie. Ik voel me er lichamenlijk en emotioneel diep door geraakt. Mijn lichaam liet zich helemaal koesteren, verzorgen. Het was een “on-aardse” beleving. Ik kreeg het gevoel dat ik in de wereld was buiten tijd en ruimte – dichtbij de licht-energie, waar van alles om mij heen gebeurde – geheel gericht op mijn lichaam en geest.

Tijdens de stilte gaat dit door in alle rust en toewijding. Een wijding, zo voelt het. Op een bepaald moment wordt de energie heel sterk gericht op mijn voorhoofd en tussen mijn ogen. Het is een intense stroom, die zich na een tijdje richt op mijn hart en weer na een tijd zich richt op mijn buik en onderbuik. Het is moeilijk te beschrijven, er lijkt niets te gebeuren- geen kleuren, geen lichamenlijke reacties, alleen rust. Mijn lichaam en geest voelen volkomen open om te ontvangen, zich overgevend aan het ontvangen. Het geeft ook zo iets door me heen van “laat maar even, laat het allemaal maar gewoon gebeuren en wees tot rust”.

Héél mooi, héél lief, héél geweldig!

Beleving van Titia:

De klanken zijn strelend intens, geven de sfeer van schoonheid, in de door Jeanette geschonken shawl *) , weer. Deze shawl is vanuit het blanke zuivere lichaam gemaakt. Voor mij is het dezelfde ervaring van schoonheid als bij de eerste kennismaking met jullie levenssfeer. De klanken brengen zuivere energie vanuit het blanke lichaam naar je fysieke lichaam over. Bij nadere beschouwing wordt zuivere etherische energie opgenomen door je huidige toch aangetaste etherische lichaam en de rust van je aangepakte fysieke lichaam maakt het mogelijk deze zuivere blanke energie op te nemen.

*) Dit is een zijden shawl door Jeanette zelf beschilderd, die zij mij heeft gegeven als een energetische uitwisseling met de woorden: "Jij geeft iets aan mij wat jij zielsgraag doet. Ik geef iets terug wat ik zielsgraag doe."

De week zonder klank

Beleving van Jeanette:

Het gevoel van rust was inderdaad van belang. Er is zoveel gebeurd de laatste weken ook naar aanleiding van de klank, dat een gevoel van laten bezinken nodig was. Ik merk ook dat ik me tijdens de chemokuur toch heb 'schrapp' gezet om bij mezelf te blijven. De klanken waren daarbij een enorme steun.

Deze dagen heb ik wat leegte ervaren. De tegendruk waarvoor ik mij schrap zette is weggevallen – dan "kukel" je om. Heel goed. Ik heb deze tijd gebruikt om weer eens te realiseren van "hoe was het ook al weer". Hoe heb ik mij gevoeld vóór de chemokuur. Hoe zit het werkelijk in elkaar met alles wat ook tijdens de klanken naar boven is gekomen. Veel zichtbaar geworden, veel te verwerken. Terug te her-inneren van de hele situatie en hoe ik daarin sta. Een vruchtbaar stilte-moment.

KLANKZANG TIJDENS BESTRALING

26 juli 2006: 's morgens de 1^e bestraling; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

Mijn lichaam voelt zeer moe. Het is geheel ontspannen en moe. De klanken zijn divers. Ze golven als het ware door mijn lichaam, afwisselend dan weer sterk in mijn hoofd, dan weer in mijn onderlijf en met de klanken wisselen ook de kleuren. Later concentreert de aandacht zich rond mijn hart. Op dat moment ervaar ik de klanken als zeer levendig, krachtig – daar is ook weer het gevoel alsof ik geroepen wordt: “Kom er eens uit, kom eens werkelijk tot leven!” Een krachtige roep die zegt: “Open jezelf, durf het, bloei open!” Daarna concentreren de klanken zich op mijn derde oog. Dit is rustige energie met veel licht om mij heen. In de stilte blijft dit zo. Al heel snel ben ik in een diepe slaap gevallen. De klanken deden me weer herinneren aan de klanken van mijn geboorte-cd, waarin ik een zelfde appèl voel. Ik weet niet zo goed wat ik hiermee moet. Heb ik iets niet door? Ik ervaar het weer als een verwachting.

Wat ik nog wil opmerken is dat ik al een aantal keren ervaar dat de klanken als het ware met mij communiceren. Ik ervaar de klanken als de taal van mijn andere lichamen, die zo tot mij spreken. Soms klinkt het speels, beetje uitdagend, dan weer humoristisch, maar soms ook heel krachtig, bevestigend.

Beleving van Titia:

Er is een grote diversiteit aan klanken en na de klanken spontane handbewegingen. Uitwaseming van ongewenste energieën komt op gang. Ter hoogte van zonnevlucht/hart ontstaat een gat waar zich een oog vormt. Vanuit dat gat/oog rijst een blauwe of lichtblauwe gestalte op, gecreëerd vanuit de lagere centra en aangestuurd vanuit het hoofd. De lichtblauwe gestalte wordt één met je liggende lichaam, geïntegreerd.

Klankdoorwerking bij Jeanette:

Napratend met Titia over deze ervaring komt toch weer duidelijk naar voren dat ik een scheiding maak tussen het fysieke ervaringsleven en mijn geestelijk leven. Door die krachtige roep als een appèl te ervaren waaraan ik moet voldoen, maak ik wederom de universele wetten menselijk. Het is net andersom: het universele dient toegepast te worden op het menselijke. De klanken richten zich op het universele proces en niet op het persoonlijkheidsvlak. Titia merkt op dat ik in de rustweek mij tot doel had gesteld van alles terug te halen om met name geestelijk weer alles op een rijtje te krijgen. In feite weer een “moeten”, een eis om het fysieke proces te kunnen voortdoen. Maar het is allemaal hetzelfde, samen. Ik maak een te scherpe scheiding tussen het geestelijke en lichamelijke proces. Ik heb gekozen voor deze weg, dus doorloop ik deze. Ik kan mijzelf vertrouwen dat ik niet ga “onderliggen” aan het ziekenhuisgebeuren. In feite doe ik het geestelijk proces uit een vorm van niet-acceptatie van de fysieke ervaringsweg. Het is allemaal één: mijn ervaringsweg die zich hier en nu aandient en het geestelijke proces. Het beeld van de blauwe gedaante sluit hierbij aan. Deze ontstaat uit de samenwerking van de onderste en bovenste chakra's = eenheid. De plek waar deze gedaante uit ontstaat is een plek waar ik jarenlang last van heb gehad. Het is een overgevoelige plek – in feite de plek die de twee delen scheidt. Niet meer denken alleen in het geestelijke, niet die eenzijdige benadering.

2 augustus 2006: 's morgens bestraling; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

Het was deze keer een heel diepe ervaring. Ik kom net uit een hele diepe slaap (16.00 uur) en ik heb het gevoel van de wereld te zijn geweest. Ik voel een intense rust in me en ook heel erg uitgerust! De klanken waren van een bovenaardse intensiteit, die mij het beeld gaven van een hele liefdevolle en aandachtige gerichtheid, een gerichtheid op wederopbouw. Ik heb het gevoel dat er aan me gebouwd werd.

Heel veel verschillende beweging, heel subtiel en gericht. In het begin is de aandacht gericht op mijn keel en later voorhoofd. De gerichtheid op mijn voorhoofd is de hele tijd gebleven en wordt intenser en intenser tijdens de stilte. Op een gegeven moment ontstaat er een golvende beweging in mijn onderrug. Mijn lichaam vloeit met deze golfbeweging mee. Mijn onderrug begint dan te gloeien, steeds intenser, en dit breidt zich uit heel langzaam omhoog langs mijn ruggegraat, maar ook in de breedte. Een intens gloeiende golfstroom vanuit mijn onderlichaam zich langzaam uitbreidend naar boven. Tegelijkertijd neemt de intensiteit in mijn voorhoofd al maar toe. Op een bepaald moment – tijdens de klanken – ontmoeten ze elkaar en voel ik me als een bloem, ontstaan vanuit die stroom en zich steeds verder openend naar boven. Ter hoogte van mijn voorhoofd is de bloem wijd geopend – en het stroomt en het stroomt maar. Al die tijd zijn de kleuren helder en wisselend. Rond mijn hoofd zijn de kleuren heel licht en ook wisselend, bewegend.

Ik voel me heel diep weg, vergelijkbaar met half-trance. Ik voel mijn ogen wegdraaien, kijkend diep naar binnen. Zo ben ik in slaap gevallen. Wat me opvalt is dat mijn lichaam heel uitgerust voelt. Ik voel me vitaler. Het woord “gerevitaliseerd” (bestaat het eigenlijk?) gaat door me heen. Zo voelt het – dus ook “wederopbouw”. Een zalig mooie ervaring!

Beleving van Titia:

De klanken zijn weloverwogen en doelgericht. Je lichaam wordt gestript, laag voor laag tot er een kern overblijft. Een stralende edelsteen, gezet in een bodem op de plek van het zwarte gat (vorige sessie) blijft over.

Ik word me bewust dat deze stralende kern, die jij bent, een cel is van het grotere geheel waar, zoals het transmutatieproces aangeeft, een nieuw lichaam zich om de essentie vormt, dat het licht doorlaat, waardoor je een werkzaam deel van het groter geheel bent.

Het transmutatieproces in beeld gebracht.

9 augustus 2006: 's morgens bestraling; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

De klanken hebben mij deze keer emotioneel geraakt. Een deel van de klanken riep gevoelens van onrust, benauwdheid, wat paniek op. Ook wel een verdrietig gevoel. Een ander deel van de klanken was vol compassie, heel liefdevol en behulpzaam.

Wellicht dat het door ons gesprek is gekomen voorafgaand aan de klanken, maar de klanken die de onrust vertolken geven mij het gevoel terug zoals ik mij heb gevoeld vanaf mijn 13e/14e jaar – de tijden van school. Ik merk dat het gevoelens losweekt eerst in mijn zonnevlecht, later ook weer op die gevoelige plek tussen zonnevlecht en hart, daarna in mijn hart en vervolgens in mijn keel. Het lijken brokken emoties. Ik merk dat ze er zijn, maar ik voel mezelf niet zo emotioneel. Ik kijk er op afstand naar. Wel voel ik de emotionele beweging in mijn lichaam op genoemde plekken, maar ik ervaar het zelf niet als zodanig. Opvallend is dat er deze keer geheel geen kleur is, alleen een soort grijs.

Gedurende de klanken, die ik als liefdevol heb ervaren, voel ik dat er een beweging ontstaat in me vanaf de zonnevlecht, via die gevoelige plek, hart en keel naar mijn voorhoofd. Beetje bij beetje stijgt

het omhoog om uiteindelijk via mijn hoofd op te gaan. Mijn hoofd voelt wijd geopend en voelt helemaal licht en open. Het voelt alsof die emoties beetje bij beetje opgaan, verdwijnen in het licht. Dit proces is heel sterk tijdens de “naklank” (een heel mooi woord voor de stilte na de klankzang). Het ging maar door. Op een bepaald moment merk ik dat de emotionele “pijn” in de zonnevlecht vermindert en vervolgens ophoudt – wat later verdwijnt de pijn op de plek tussen zonnevlecht en hart. En zo vervolgde het. Ik heb al die tijd in stilte gelegen, het proces volgend en voelend. Ik ben niet in slaap gevallen. Het voelde heel goed. Uiteindelijk is die emotionele pijn geheel verdwenen via mijn hoofd – weg. Ik voel me heel licht en ook zeer uitgerust en goed. Dat deel van die tijd is uit mijn emotionele lichaam verdwenen!

Beleving van Titia:

De klanken zijn opschuddend van aard. Je zou kunnen zeggen opschuddende klanken die gestreeld worden.

Direct na de klanken zenden bruisende, jubelende cellen lichtflitsen uit naar alle kanten. Signalen gaan vanuit het tweede chakra, het sacrale centrum, via de keel, voorhoofd en kruin omhoog in het ritme van de tikkende klok, waarna je hart openbloeit als een bloem.

16 augustus 2006: 's morgens bestraling; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

De klanken lijken onsamenhangend. Klanken van kracht, dan weer helderheid, dan weer benauwdheid oproepend, dan weer kracht of een gevoel van zuiverheid. Zo ook bewegen de klanken door mijn lichaam. In het begin zich richtend op de zonnevlecht, dan heel sterk op mijn derde oog en kruin, dan weer op mijn onderbuik, dan weer in mijn keel. Het is wel steeds een afzonderlijke focus op die plekken. Ook dit lijkt onsamenhangend, maar dan wel voor zover ik het kan zien...

Tijdens de stilte bevind ik mij in een hele stille, ijle ruimte – een vorm van luchtledigheid, alsof er niets is. Het voelt niet benauwd of onprettig, het is een enorme stille rust en ik voel mijn lichaam opgaan in die stille rust. Op een bepaald moment is er een sterke energie gericht op mijn aangezicht, met name op de plek van de hypofyse (bovenkant neus) en soms doervloeiend naar mijn voorhoofd en kruin. Er is veel beweging rond mijn hoofd, veel lichtbeweging. Daarna richt de energie zich ook weer op de zonnevlecht, vervolgens op het gebied tussen zonnevlecht en mijn hart. De energie voelt zó sterk, het straalt met zo'n kracht dat ik het fysiek binnen voel komen. Ik voel heel sterk de contouren van mijn lichaam, mijn gelaatstreken alsof er geen huidlaag meer tussen zit. De energie komt rechtstreeks binnen. Deze krachtige energie blijft heel lang doorgaan, tezamen met de lichtbeweging rond mijn hoofd. Beide zijn eerst heel gericht op de zonnevlecht en het gebied daarboven. Vervolgens zijn beide gericht op mijn hart. In de laatste fase ontstaan er tintelingen langs de volle breedte van mijn rug. Zo ben ik in slaap gevallen.

Beleving van Titia:

De klanken doen veelvuldige aanwezigheid ontstaan. Aanwezigheid verzamelt zich.

De klanken brengen de cellen in beweging en als spelende kinderen groeperen ze zich verheugd om licht en leven te ontvangen. (In vorige sessies was het een leger, nu is het veel lossier, vreugdevol en bewust).

Het voorhoofdcentrum draait snel, duidelijk voor je voorhoofd als een vortex zodat de lichtende levensenergie vrij kan binnenstromen. De klanken worden herkend op vele lagen. Er is vuur.

23 augustus 2006: 's morgens bestraling; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

Ik merk dat ik nauwelijks woorden kan vinden die deze klankervaring kunnen beschrijven. Woorden zijn dan heel arm. Toch een poging:

De klanken raken me heel diep- ik ervaar een intense schoonheid om mij heen, in de klanken, in mijzelf – een onbeschrijfelijke mooie energie. Het raakt me, ik schiet er vol van, met name in mijn keel een gevoel van diepe ontroering. Mijn keel voelt tegelijkertijd heel open en vrij. Er ontstaat tijdens de klanken een hele warme stroom energie, die als een brede band vanaf mijn wortelchakra zich uitbreidt langs mijn ruggegraat omhoog.

Heel langzaam en heel intens gloeit de straal omhoog via elke chakra – stap voor stap. Wat ik ervaar is totaliteit, dat is het woord dat me invalt. Ik voel me een totaliteit. Ook in de klanken ervaar ik totaliteit, een gebalanceerde eenheid met al mijn lichamen – in volkomen harmonie.

Tijdens de stilte “klinkt” dit continu door – de schoonheid van de klanken, de eenheid in mij. En deze keer merk ik dat de stroom energie, beginnend onderaan mijn rug zonder haperingen stroomt, langs alle chakra's vrijelijk omhoog. Mijn lichaam voelt vrij, de energie stroomt vrij door mij heen, waarna de energie zich breeduit verspreidt ter hoogte van mijn voorhoofd en kruin. Heel open.

Terwijl dit steeds maar doorgaat wisselen de beelden om mij heen. Intens heldere kleuren, steeds afzonderlijk elkaar afwisselend. De kleur magenta is opvallend sterk aanwezig. Dan weer ben ik in een enorme stille, grootse ruimte – het geeft een gevoel van oneindigheid, zó rustig, zó stil, zó heerlijk.

Dan weer bewegen energieën om mij heen, met name bij mijn hoofd. Ik heb dit al die tijd gadeslagen, mij intens harmonieus voelend met dit alles.

Ik heb eigenlijk heel sterk de verbondenheid gevoeld van de chakra's – heel tastbaar – als eenheid in mijn lichaam. En in de klanken heb ik heel sterk de eenheid gevoeld met het onzichtbare in en rond mij – mijn heelheid ervaren.

Toch de woorden gevonden, alleen het haalt het niet bij hoe ik me nu voel! Ik ben niet in slaap gevallen. Wel ben ik gloeiend warm geworden. Ik heb een hele kleur op mijn gezicht – het stralen gaat nog steeds door.

Beleving van Titia:

De veelvuldige aanwezigheid neemt meer vorm aan, krijgt meer gestalte. De aanwezigheid bevindt zich achter de bank waar jij op ligt en ik sta er voor.

In jouw systeem wordt de energie van herinnering-herkenning geactiveerd wat zich symbolisch uitdrukt door middel van tetraëders, die omhoog gebracht worden om de energie op te vangen en te integreren. Dit proces gaat heel lang door en het wordt mij duidelijk dat de veelvuldige aanwezigheid, die meer gestalte krijgt, onze zielefamilie vertegenwoordigt. Wij worden herenigd – één met elkaar.

Tijdens het proces van energie ontvangen, richt de lichtblauwe gestalte zich heel kort op vanuit het voormalige zwarte gat om aan te geven dat je weet één van deze zielefamilie te zijn en de gestalte wordt direct weer geïntegreerd.

Dit alles gebeurt in vreugdevolle stilte – een stil weten.

30 augustus 2006: 's morgens bestraling; 's middags Klankzang

Beleving van Jeanette:

De klanken zijn voor mij deze keer van werkelijk goddelijke aard. Het gevoel meegenomen te zijn in een dimensie die niet van de aarde is en toch zo heel vertrouwd en dichtbij. Ik voel me opnieuw “neergezet”, “gevormd” of “gemanifesteerd” – dat zijn de woorden die dit gevoel benaderen.

“Neergezet” vanuit verschillende niveaus , waarbij alle lagen worden geraakt, ook de niet fysieke lagen.

Het was wonderschoon en intens stil. Mijn lichaam komt door de klanken in een intense rust – geen kleuren, wel veel energiebeweging. Ook deze keer ontroeren de klanken mij. Mijn keel wordt er door geraakt. Het is niet ontroering in de vorm van een brok, maar heel openend. Ik voel meer ruimte in mijn keel.

Tijdens de stilte neemt de energiebeweging toe. Alsmat energie bewegend om mij heen. De intensiteit in mijn keel neemt toe en nu ook in mijn voorhoofd. Ook veel lichtbewegingen om mij heen. Dit gaat maar zo door in wisselende intensiteit. Later verplaatst de intensiteit zich naar mijn hart. Ik voel mijn hart heel fysiek en aanwezig. Nu ook meer kleuren.

Deze klankervaring geeft mij het gevoel dat er aan mij gewerkt is op een heel groot plan. Eerder heb ik ervaren dat de klanken de “stemmen” of de “taal” zijn van mijn meerdere lichamen. Deze keer heb ik de klanken ervaren als de “taal” van een veel hogere (andere) dimensie – niet te begrijpen of te omschrijven in de woorden die wij kennen – maar wel heel tastbaar ervaren! Ik ben uiteindelijk in een diepe slaap gevallen.

Beleving van Titia:

Er is een zelfbewustzijn van kracht en grootsheid in het nieuwe lichaam. De lichtblauwe gedaante rijst op uit het midden van je lichaam en is nu van een intens blauw, diep indigo en koninklijke grootsheid die door een immens koor wordt bekrachtigd. Je huidige lichaam wordt gevoed van onder en van boven. Je ziel incarneert in dit nieuwe lichaam.

Halverwege de stilte of naklank beweeg ik als vanzelf mijn handen die kristallijne lichtende energiedeeltjes voortbrengen die geabsorbeerd worden door het indigo-lichaam. (Indigo absorbeert en is de kleur van de straal van liefde en wijsheid).

5 september 2006: laatste bestraling; 6 september 2006: 's middags laatste Klankzang

Beleving van Jeanette:

Ook deze keer brengen de klanken mij een gevoel van diepe ontroering – ontroering van intense schoonheid in en om mij heen. Het gevoel dat alles wat van belang is nu aanwezig is. Het is ook een blij gevoel van afronding – ik heb ergens doorheen moeten gaan en het is nu klaar.

De klanken zijn heel verschillend van aard, maar heel intens. Het geeft mij het gevoel van een intens gerichte focus, heel bewust, van alle aanwezigheid om mij heen, op alle lagen.

“Volledig” – dat is het gevoel – ik ben volledig, een eenheid. Dit gevoel wordt versterkt door een intens gloeiende warmte die vanuit mijn stuit langs mijn ruggegraat omhoog stroomt. Onafgebroken blijft dit doorgaan, ook tijdens de naklank.

Er is een heel mooie sfeer om mij heen, heel ruimtelijk met heldere parelmoerachtige kleuren, maar fel van kleur. Ik voel me heel ruim en tegelijkertijd heel sterk verbonden met mijn lichaam door die gloeiende warmtestroom langs mijn ruggegraat.

Tijdens de “naklank” versterkt dit beeld. Ik ben in een heel heldere ruimte en ik voel me heel krachtig en helder. Met name opent zich weer mijn voorhoofdcentrum. Ik ervaar een heel heldere energie-uitwisseling. Toen ontstond het beeld van een diamantachtige structuur.

Ik ervaar dat ik deze diamantachtige structuur ben - dit ben ik werkelijk in het onzichtbare. Ik voel me heel krachtig, helder, onkwetsbaar en open tegelijk. De heldere parelmoerachtige kleurwisselingen zijn de lichtbreking op de gladde vlakken. Het voelt intens mooi. Ik voel intense rust en schoonheid. Ik heb zo een hele poos gelegen, genietend en beseffend: Jeanette, dit ben jij, zie het nu eens!

Ik weet niet eens of ik nu wel of niet geslapen heb. Voor mijn gevoel niet – alleen maar getuige van deze mooie beleving, wat de wereld van de klanken mij heeft zichtbaar gemaakt - mij zichtbaar heeft gegeven. Want dit is wat ik ervaren heb: de klanken maken zichtbaar/tastbaar wat voor het oog onzichtbaar is – een werkelijkheid, een waarheid waar ik als mens deel van ben – mijn meerdere lichamen en alles daarom heen.

Deze hele periode van “in de klank zijn” – via jou Titia – heeft zo veel dingen zichtbaar gemaakt, terwijl ik dacht dat ik de dingen van mijzelf en het leven aardig door had. Zoveel nieuw licht/inzicht over mijzelf en mijn houding naar het leven. Deze informatie is van *binnenuit*, vanuit mijn meerdere lichamen en het niet-zichtbare leven om mij heen naar buiten gekomen – helder, voelbaar, zichtbaar. Ik ben zelf verbaasd over de levendigheid van de klankbelevingen, de heldere beelden. Ik, die over het algemeen niet zo veel beelden heeft tijdens meditaties of healingsessies.

De klanken heb ik ervaren als een heel rechtstreekse en vooral heldere communicatie met mijzelf en alles wat ik ben en waar ik onderdeel van ben. Zo heb ik de gelegenheid gekregen om heel dichtbij mijn werkelijke zelf te zijn en dit in mijn volgende levensfase mee te nemen, het te leven! Het is werkelijk een heel groot geschenk – Titia – dank je wel!

Beleving van Titia:

De klanken bestrijken een breed scala aan gebieden, lagen.

Er is een vereniging en herkenning van het gekende. Het gekende van vele gebieden door de klanken aangeraakt, verenigen zich door de herkenning – feestelijk, majestueus en als vanzelfsprekend eenvoudig.

“NIETS GEBEURT VOOR NIETS EN ALLES GEBEURT UIT LIEFDE”